

Arrest 18 november 2014 Raad van State

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
IXeKAMER

ARREST

nr. 229.210 van 18 november 2014 in de zaak A. 214.182/IX-8534

In zake: E.C.

tegen: de VLAAMSE GEMEENSCHAP die woonplaats kiest bij de juridische cel van de afdeling Managementondersteunende Diensten van het ministerie van Onderwijs en Vorming gevestigd te 1210 Brussel Hendrik Consciencegebouw Koning Albert II-laan 15

1. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 november 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, van "[d]e beslissing van de voorzitter van de examencommissie toegangsexamen arts en tandarts van 23 oktober 2014 tot bevestiging van de beslissing dat [E.C.] niet geslaagd is voor het toelatingsexamen".

2. Tevens wordt gevorderd "om de verplichting op te leggen aan verwerende partij om op zeer korte termijn, en uiterlijk binnen de 7 dagen vanaf het tussen te komen arrest, een nieuwe beslissing te nemen".

II. Verloop van de rechtspleging

3. De verwerende partij heeft een nota ingediend. Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden. De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2014, om 11.30 uur.

[...]

III. Feiten

4.1. Verzoekster neemt op 26 augustus 2014 deel aan het toelatingsexamen, georganiseerd door de Vlaamse overheid, voor de opleidingen van arts en tandarts.

Dat examen omvat twee gedeelten: vooreerst 'kennis en inzicht in de wetenschappen', namelijk de vakken biologie, fysica, scheikunde en wiskunde, en voorts 'informatie verwerven en verwerken' betreffende thema's die aansluiten bij de beroepspraktijk van artsen of tandartsen (artikel 11.187, § 1, Codex Hoger Onderwijs).

Om te slagen voor dat examen moet de kandidaat ten minste 10 op 20 punten behalen voor het examengedeelte 'kennis en inzicht in de wetenschappen', ten minste 10 op 20 punten voor het examengedeelte 'informatie verwerven en verwerken' en ten minste 22

op 40 punten voor beide examengedeelten samen (artikel 11.187, § 2, 5°, Codex Hoger Onderwijs).

De examencommissie past een giscorrectie toe. Een juist antwoord levert positieve punten op; een fout antwoord levert negatieve punten op (-1/3de punt); geen antwoord levert nul punten op.

4.2. Met een e-mailbericht van 4 september 2014 wordt verzoekster door de verwerende partij ervan in kennis gesteld dat de examencommissie op 29 augustus 2014 heeft vastgesteld dat zij, na deliberatie, 9,3 op 20 punten behaalde voor het examengedeelte 'kennis en inzicht in de wetenschappen', 13,2 op 20 punten voor het examengedeelte 'informatie verwerven en verwerken' en 22,5 op 40 punten voor beide examengedeelten samen. Het besluit luidt dat de examencommissie verzoekster niet-geslaagd heeft verklaard.

Wat het examengedeelte 'kennis en inzicht in de wetenschappen' betreft, behaalt verzoekster meer dan de helft van de punten voor de onderdelen 'biologie', 'fysica' en 'wiskunde', maar behaalt zij 0,56 op 5 punten voor het onderdeel 'chemie'.

584 kandidaten slagen wel voor het toelatingsexamen.

4.3. Op 15 september 2014 maakt verzoekster gebruik van de mogelijkheid om haar examen in te kijken. Zij blijkt onder meer op vraag 7 van het onderdeel 'chemie' een antwoord te hebben gegeven dat door de examencommissie als foutief is aangerekend en waarvoor bijgevolg 1/3de punt in mindering is gebracht.

4.4. Blijkens een bericht van 27 september 2014 op de website van Onderwijs Vlaanderen verklaarde de examencommissie, na schrapping van de vragen 'chemie 7' en 'stilleestekst 27 & 60', bijkomend nog tachtig kandidaten geslaagd.

Dit bericht luidt als volgt:

"Naar aanleiding van de inzagemomenten van de kandidaten stelde de examencommissie eind september[...] vast dat er een interpretatieprobleem met drie vragen (chemie 7; stilleestekst 27 & 60) mogelijk is. Conform het reglement heeft de examencommissie besloten deze vragen te verwijderen.

De examencommissie heeft daarna het resultaat van alle kandidaten van de augustussessie 2014 opnieuw grondig herbekeken. Na verwijdering van de vragen en na herdeleratie verklaarde de examencommissie 80 bijkomende kandidaten geslaagd. Al deze bijkomende geslaagden werden reeds door de examencommissie per e-mail op de hoogte gebracht."

De bedoelde nieuwe beslissing van de examencommissie werd genomen tijdens de buitengewone vergadering van deze commissie op 26 september 2014.

Verzoekster van haar kant verneemt vanwege de verwerende partij niets over het resultaat van de nieuwe deliberatie van de examencommissie over haar examen.

4.5. Met een aangetekende brief van 7 oktober 2014 richten de ouders van verzoekster

zich tot de voorzitter van de examencommissie.

Zij zetten daarbij uiteen, samengevat, dat zij gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid tot inzage en feedback wat vraag 7 van het onderdeel 'chemie' betreft, dat zij zich vervolgens hebben neergelegd bij de zaak, maar dat dit veranderd is toen zij via de media hadden vernomen dat vraag 7 van het onderdeel 'chemie' was geschrapt, dat door die schrapping het cijfer van verzoekster voor het eerste examengedeelte wel is gestegen, maar dat gebleken is dat het antwoord van verzoekster op die vraag óók juist was, zodat haar méér toekomt dan alleen een neutralisering van de vraag.

Zij stellen voorts:

"Door deze vraag te schrappen na het eerst bekend maken van de punten, zijn er ook sowieso studenten, die na het schrappen van de vraag, niet meer geslaagd zijn omwille van het weglaten van een vraag die zij (zogezegd) correct beantwoordden, maar die nu niet meer telt. Zij krijgen echter wel de kans de studie van hun keuze aan te vatten.

Terwijl er tijdens de eerste deliberatie (voor het bekend maken van de punten) ook vragen wegvielen die mijn dochter ook correct beantwoordde en waarvoor ze geen punten kreeg. Dit zijn blijkbaar de spelregels.

Het punt dat wij willen maken is dat niet alle studenten gelijke kansen kregen om te slagen op het examen dit jaar. Dit is ons inziens ontoelaatbaar!

De enige juiste beslissing in dit geval is goedkeuren van beide antwoorden en elke student die één van beide mogelijke antwoorden gaf een punt toe te kennen. Op die manier hebben alle studenten gelijke kansen op het halen van hun attest 'geslaagd'.

Wij zouden er dan ook ten stelligste op willen aandringen om de puntentelling te herzien."

4.6. Met een e-mail van 9 oktober 2014 brengt de moeder van verzoekster in herinnering dat "[zij] niet akkoord gaan met de laatste 'deliberatieronde' die [zij] 27 september vernamen via de media".

4.7. Op 10 oktober 2014 ontvangt de moeder van verzoekster een e-mailbericht vanwege de coördinator 'toelatingsexamen arts en tandarts' waarin wordt toegelicht dat door de examencommissie "de spelregels van het examenreglement" worden toegepast, dat de regelgeving de examencommissie de mogelijkheid geeft om na itemanalyse en bij een manifest slechte itemresponse te besluiten tot het verwijderen van de positieve en negatieve punten van dit item in de scores van alle kandidaten, dat op het schrappen van vragen en "correcte puntenberekening" niet wordt teruggekomen, dat een correct antwoord op een vraag die "niet-valide" blijkt niet bestaat en dat de vraag openlaten even juist of onjuist is als de vraag (proberen te) beantwoorden, zodat geen antwoorden op verwijderde vragen worden meegeteld.

Wat de situatie van de geslaagden betreft, wordt daaraan nog toegevoegd:

"Bij de deliberatie tijdens de buitengewone vergadering van 26 september besliste de

commissie op basis van het vertrouwensbeginsel dat de deelnemers die eerder geslaagd werden verklaard, dit resultaat blijven behouden.

Het vertrouwensbeginsel is een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat stelt dat de door de overheid opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen van de kandidaten in de regel moeten worden gehonoreerd.[...]

Het vertrouwensbeginsel vormt bovendien het objectief criterium dat een gerechtvaardigd onderscheid uitmaakt tussen enerzijds de studenten die voor de buitengewone vergadering geslaagd zouden zijn geweest en de studenten die na de buitengewone vergadering geslaagd zijn. Hierdoor kan er bijgevolg geen sprake zijn van een inbreuk op het gelijkheidsbeginsel."

Bij brief van dezelfde datum wordt door de voornoemde coördinator, in opdracht van de voorzitter van de examencommissie, letterlijk dezelfde informatie per post naar de ouders van verzoekster gezonden.

4.8. Bij arrest nr. 228.804 van 20 oktober 2014 stelt de Raad van State voorlopig vast dat het administratief beroep dat verzoekster op 7 oktober 2014 heeft ingesteld, nog niet tot een eindbeslissing van de examencommissie heeft geleid, maar dat de e-mail en de brief van 10 oktober 2014 van de coördinator 'toelatingsexamen arts en tandarts' er blijk van geven dat voor de verwerende partij verzoeksters bezwaar afgehandeld is zonder dat de examencommissie nog in een buitengewone vergadering zal bijeenkomen en dat de beslissing dat verzoekster niet geslaagd is, wordt bevestigd, wat onmiskenbaar botst met de reglementaire verplichting voor de examencommissie om over verzoeksters beroep alsnog uitspraak te doen. Voor de duidelijkheid van het rechtsverkeer acht de Raad van State het daarom gerechtvaardigd dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, van die beslissing van 10 oktober 2014 wordt bevolen.

4.9. Met een brief van 23 oktober 2014, die door verzoekster naar haar eigen zeggen op 28 oktober 2014 is ontvangen, wordt in opdracht van de voorzitter van de examencommissie het volgende aan verzoekster meegedeeld:

"Vrijdag 17 oktober 2014 kwam de examencommissie van het toelatingsexamen arts en tandarts samen in een buitengewone vergadering. Hier werden uw vragen bij aangetekende zending (d.d. 7 oktober 2014) besproken in toepassing van artikel 27 van het BVR van 2/2/2001 houdende de regels van het toelatingsexamen.

Op basis van artikel 20 paragraaf 3 heeft de commissie bevestigd dat de vragen 7 van chemie, 27 en 60 van de stilleestekst van het toelatingsexamen van augustus 2014 rechtmatig werden geschrapt. De examencommissie kan na itemanalyse en bij een manifest slechte itemresponse besluiten tot het verwijderen van de positieve en negatieve punten van dit item in de scores van alle kandidaten.

De commissie blijft bij de beslissing dat u niet geslaagd bent. Na de schrapping van de bijkomende vragen op vrijdag 26 september 2014 heeft u voor de examensessie van augustus 2014 de volgende punten behaald:

9,6 op 20 voor KIW

13,3 op 20 voor IVV

22,9 op 40 voor het totaal.

Bij de deliberatie tijdens de buitengewone vergadering van 26 september besliste de commissie op basis van het vertrouwensbeginsel dat de deelnemers die eerder geslaagd werden verklaard, dit resultaat blijven behouden. De commissie heeft tijdens de buitengewone vergadering van 17 oktober bevestigd dat deze beslissing ongewijzigd blijft.

Het vertrouwensbeginsel is een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat stelt dat [...] de door de overheid opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen van de kandidaten in de regel moeten worden gehonoreerd. Wanneer de overheid aan een kandidaat mededeelt dat deze zich mag inschrijven voor de studierichting geneeskunde, en er is niets wat er op wijst dat de overheid fouten heeft gemaakt bij deze beslissing, dan mag de burger er rechtmatig van uitgaan dat deze beslissing correct is.

Het vertrouwensbeginsel vormt bovendien het objectief criterium dat een gerechtvaardigd onderscheid uitmaakt tussen enerzijds de studenten die voor de buitengewone vergadering geslaagd zouden zijn geweest en de studenten die na de buitengewone vergadering geslaagd zijn. Hierdoor kan er bijgevolg geen sprake zijn van een inbreuk op het gelijkheidsbeginsel.

Hiermee is uw mededeling van een onregelmatigheid afgehandeld, in toepassing van artikel 27 van het BVR van 2/2/2001 houdende de regels van het toelatingsexamen."

Verzoekster onderkent hierin de bestreden beslissing.

IV Nadere precisering van het voorwerp van de vordering

5. Verzoekster vermeldt als voorwerp van haar vordering: "[d]e beslissing van de voorzitter van de examencommissie toegangsexamen arts en tandarts van 23 oktober 2014 tot bevestiging van de beslissing dat [zij] niet geslaagd is voor het toelatingsexamen".

Zoals kan worden afgeleid uit de uiteenzetting van de feitelijke gegevens hiervóór, is de door verzoekster beoogde beslissing die welke door de examencommissie op 17 oktober 2014 tijdens een buitengewone vergadering is genomen - oordelend over het door verzoekster op 7 oktober 2014 ingestelde administratief beroep - en waarbij de beslissing van de examencommissie van 26 september 2014 wordt bevestigd dat verzoekster niet geslaagd is voor het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts.

V Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

6.

Krachtens artikel 17, § 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid

slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

7.

Verzoekster voert aan dat zij de studierichting 'tandheelkunde'

wil aanvatten, maar dat de bestreden beslissing haar dat verhindert. Zij wijst erop dat het academiejaar reeds in september is gestart en dat het evident noodzakelijk is dat zij zo spoedig mogelijk de lessen van de studierichting 'tandheelkunde' kan volgen om geen belangrijke leerstof te missen. Bovendien komen de examens in het verschiet en moet zij zich daarop kunnen voorbereiden.

8. De verwerende partij maakt geen opmerkingen over de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering.

Beoordeling

9.

Een zaak als degene die voorligt, waarbij een studente de

toegang tot de door haar geambieerde studierichting wordt ontzegd, is vanuit haar aard evident spoedeisend en wel in die mate dat de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing ermee onverenigbaar is.

Bovendien moet worden vastgesteld dat verzoekster op een voldoende diligente wijze haar vordering bij de Raad van State heeft ingesteld.

10. Er is derhalve voldaan aan de schorsingsvoorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

VII. Ernst van het eerste middel

Standpunt van de partijen

11. Verzoekster voert in haar eerste middel de schending aan van artikel 20, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001 'houdende nadere regels met betrekking tot het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts' (hierna: het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001), alsook de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het beginsel patere legem quam ipse fecisti, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt vooreerst dat zij op vraag 7 van het onderdeel 'chemie' - vraag die

bij de nieuwe deliberatie van de examencommissie op 26 september 2014 werd geschrapt- een juist antwoord heeft gegeven. Zij stelt dat dit werd bevestigd door haar huidige professor 'chemie' en dat de verwerende partij dit ook heeft erkend in de vroegere procedure voor de Raad van State. Indien haar antwoord op de kwestieuze vraag als juist zou worden aangerekend, dan zou zij méér dan 10 op 20 punten scoren voor het onderdeel 'kennis en inzicht in de wetenschappen', het enige onderdeel waarvoor zij volgens de examencommissie niet aan de slaagnorm voldoet.

Verzoekster betwist voorts de handelwijze van de examencommissie. Deze commissie geeft in de bestreden beslissing zelf toe dat zij de neutralisering van de punten voor vraag 7 van het onderdeel 'chemie' niet heeft toegepast op de studenten die op 29 augustus 2014 geslaagd werden verklaard. Dit is volgens verzoekster in strijd met artikel 20, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001 dat de mogelijkheid tot "het verwijderen van de positieve en negatieve punten van dit item" slechts toelaat "in de scores van alle kandidaten".

Verzoekster merkt op dat de examencommissie in de bestreden beslissing zelf gewag maakt van een ongelijke behandeling, maar deze gerechtvaardigd acht omwille van het vertrouwensbeginsel waarop de reeds geslaagd verklaarde kandidaten zich zouden kunnen beroepen. Volgens verzoekster had de examencommissie evenwel twee keuzes: ofwel het vertrouwensbeginsel respecteren waardoor zij geen "verwijderingsbeslissing" meer kon nemen, ofwel de "verwijderingsbeslissing" toepassen op de scores van alle kandidaten, ook van de reeds geslaagde. Nu de examencommissie de ongelijkheid tussen de kandidaten zelf in het leven heeft geroepen door bij de herdeliberatie te kiezen voor de schrapping van de betrokken vraag voor slechts een deel van de kandidaten, is zij slecht geplaatst om zich te beroepen op het vertrouwensbeginsel.

Volgens verzoekster is dat vertrouwensbeginsel niet de werkelijke reden om de reeds geslaagd verklaarde kandidaten ongemoeid te laten. De verwerende partij zou aldus een "grote schadeclaim" willen vermijden van de kandidaten die - aanvankelijk geslaagd zijnde - na herdeliberatie en neutralisering van onder andere vraag 7 van het onderdeel 'chemie' niet langer geslaagd zouden zijn. Verzoekster is ervan overtuigd dat talloze kandidaten wel geslaagd zijn met waarschijnlijk lagere punten dan zijzelf, terwijl háár wordt verhinderd de studie tandheelkunde aan te vatten. Verzoekster ziet daarin minstens "een grote ongelijke behandeling" die op geen enkele manier door de verwerende partij kan worden gerechtvaardigd.

12. De verwerende partij antwoordt dat de examencommissie overeenkomstig artikel 20, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001 de mogelijkheid heeft om na itemanalyse de positieve en negatieve punten van het betrokken item te verwijderen. Zij heeft dit gedaan voor vraag 7 van het onderdeel 'chemie' omwille van de slechte formulering van de vraag, het feit dat de vraag te complex was voor eindejaarsstudenten secundair onderwijs en vooral de vaststelling dat meer dan één antwoord juist was. Daardoor verloor verzoekster de negatieve punten voor dit item, maar kreeg zij er ook geen positieve punten voor.

De verwerende partij merkt op dat verzoekster in geen van beide opties die zij in haar verzoekschrift vermeldt, geslaagd zou zijn geweest en dat elk van beide opties een onzorgvuldige behandeling zou hebben uitgemaakt van ofwel de oorspronkelijk

geslaagden ofwel de bijkomend geslaagden. De werkwijze van de examencommissie, namelijk de verwijdering van de drie kwestieuze vragen op 26 september 2014 voor alle overblijvende kandidaten die nog niet geslaagd waren verklaard, was volgens haar in de gegeven omstandigheden de meest zorgvuldige werkwijze. Zij voegt eraan toe dat het effect van deze verwijdering voor de oorspronkelijk geslaagden moet worden gerelativeerd: enkel diegenen die de vragen juist hadden, zouden punten verliezen en daardoor mogelijk niet geslaagd zijn. Verzoekster heeft volgens de verwerende partij hoe dan ook geen belang bij het argument dat de verwijdering ook had moeten worden toegepast ten aanzien van de geslaagden, aangezien zij daarmee niet in concurrentie komt. De verwijdering van het item wijzigde enkel de situatie van sommige niet-geslaagden, de enige kandidaten die belang hadden bij de correctie. Volgens de verwerende partij hebben de niet-geslaagden evenveel kansen gehad om te slagen als de geslaagden "eerst met de verwijderde vragen en daarna zonder de verwijderde vragen".

De verwerende partij stelt ten slotte dat gelet op het doel om de gerechtvaardigde verwachtingen van de geslaagden te respecteren, de niet-geslaagden geen vergelijkbare categorie zijn. Het criterium 'reeds geslaagd verklaard' is een pertinent en evenredig criterium, zodat er geen onverantwoord onderscheid in behandeling is gemaakt en er ook geen sprake is van discriminatie.

Beoordeling

13. Verzoekster klaagt in haar eerste middel onder meer een ongelijke behandeling aan van de kandidaten van hetzelfde toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts.

Zij deed dat eerder ook al in haar bezwaar van 7 oktober 2014 bij de examencommissie, waarin zij erop wees dat "niet alle studenten gelijke kansen kregen om te slagen op het examen dit jaar".

Telkens onderkent verzoekster een volgens haar niet-gerechtvaardigde ongelijke behandeling tussen de kandidaten die bij de eerste deliberatie geslaagd werden verklaard enerzijds en de kandidaten die bij die deliberatie niet-geslaagd werden verklaard anderzijds.

14.

De omstandigheid dat de geslaagde kandidaten niet in concurrentie komen met verzoekster doet - in tegenstelling tot wat de verwerende partij opwerpt - helemaal geen afbreuk aan het belang van verzoekster om in het kader van haar beroep tegen de beslissing van de examencommissie waarbij zij zelf niet-geslaagd wordt verklaard, te laten gelden dat zij ongerechtvaardigd op een andere wijze is behandeld dan die andere kandidaten wat haar kans op slagen betreft.

15. De examencommissie stelt in de bestreden beslissing met betrekking tot de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel dat zij, op grond van artikel 20, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001, "bij een manifest slechte itemresponse" kan beslissen tot het verwijderen van de positieve en negatieve punten behaald voor een vraag, dat dit gebeurd is op de buitengewone vergadering van

de examencommissie van 26 september 2014 voor vraag 7 van het onderdeel 'chemie' en voor de vragen 27 en 60 van het onderdeel 'stilleestekst' van het toelatingsexamen, dat de resultaten van de op 29 augustus 2014 geslaagd verklaarde kandidaten op grond van het vertrouwensbeginsel behouden blijven en dat dit beginsel "het objectief criterium [vormt] dat een gerechtvaardigd onderscheid uitmaakt tussen enerzijds de studenten die voor de buitengewone vergadering geslaagd zouden zijn geweest en de studenten die na de buitengewone vergadering geslaagd zijn", zodat "bijgevolg" geen sprake kan zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel.

16.

De examencommissie geeft aldus in de bestreden beslissing op het eerste gezicht zelf aan dat er een verschil in behandeling bestaat tussen twee categorieën van kandidaten die op 26 augustus 2014 aan het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts hebben deelgenomen. Het gaat evenwel om de kandidaten die bij de deliberatie van 29 augustus 2014 geslaagd werden verklaard enerzijds en de kandidaten die toen niet-geslaagd werden verklaard - onder wie verzoekster - anderzijds.

Dat verschil in behandeling lijkt zich in concreto als volgt voor te doen. Voor de kandidaten die bij de deliberatie van 29 augustus 2014 geslaagd werden verklaard, heeft onder meer vraag 7 van het onderdeel 'chemie' en dus ook hun antwoord daarop meegespeeld bij de puntentoekening. Voor die categorie van kandidaten heeft onder meer die vraag dus een positief punt kunnen opleveren. Derhalve kan niet worden uitgesloten dat er binnen die groep kandidaten zijn die daaruit een voordeel hebben gehaald, méér zelfs die mede daaraan hun geslaagd zijn te danken hebben. Dat voordeel wordt bij de herdeleratie van 26 september 2014 volstrekt ontzegd aan de tot dan toe niet-geslaagde kandidaten. Voor hen wordt die vraag geschrapt en hun antwoord op die vraag - al dan niet fout - geeft weliswaar in voorkomend geval aanleiding tot het tenietdoen van de toegepaste giscorrectie, maar kan in de opvatting van de verwerende partij alleszins geen punt opleveren.

Anders dan de verwerende partij het ziet, moet dan ook op het eerste gezicht worden besloten dat beide categorieën van kandidaten niet dezelfde kansen hebben gehad om te slagen.

17.

Het gelijkheidsbeginsel sluit een onderscheiden behandeling van bepaalde categorieën van personen niet uit, voor zover althans voor dat onderscheid een objectieve, pertinente en redelijke verantwoording bestaat.

Volgens de bestreden beslissing is het criterium voor het onderscheid tussen beide eerder genoemde categorieën van kandidaten voor hetzelfde toelatingsexamen, gelegen in de toepassing van het vertrouwensbeginsel. Voor de kandidaten die op 29 augustus 2014 geslaagd werden verklaard, moesten de "opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen [...] worden gehonoreerd". Aan hun resultaten kon niet meer worden geraakt.

In haar nota betoogt de verwerende partij dat zij het onderscheid tussen de kandidaten

heeft gemaakt op basis van het volgende criterium: "al dan niet een recht op inschrijving verworven".

Het aangevoerde middel doet evenwel precies de vraag rijzen of het verwerven van dat recht op inschrijving gebeurd is op grond van een gelijke of een gerechtvaardigde ongelijke behandeling van de kandidaten, dan wel op grond van een niet-gerechtvaardigde ongelijke behandeling van de kandidaten.

Voor de examencommissie lijkt het decisieve gegeven voor de toepassing van het vertrouwensbeginsel te zijn: het tijdstip waarop de examencommissie de ondeugdelijkheid van onder meer vraag 7 van het onderdeel 'chemie' heeft vastgesteld, dit is bij de herdeliberatie van 26 september 2014. Voor wie vóór die herdeliberatie geslaagd was, kon die vraag een punt opleveren en bleef dat punt verworven; voor wie op dat moment (nog) niet geslaagd was, kon die vraag geen punt meer opleveren.

Dat onderscheidingscriterium lijkt met betrekking tot een examensituatie waarbij alle kandidaten evident dezelfde kansen moeten krijgen om te kunnen slagen, evenwel niet pertinent om een verschil in behandeling te verantwoorden.

18.

Het eerste middel is, voor zover het de schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoert, in de aangegeven mate ernstig.

VIII. Draagwijdte van de hierna te bevelen schorsing

19.

Het voorgaande betekent echter niet dat afbreuk moet worden gedaan aan de toepassing van wat de verwerende partij het "vertrouwensbeginsel" noemt. Voor wat hierna volgt, gaat de Raad van State ervan uit dat de verwerende partij hierop niet terugkomt. Of het nu gaat om het vertrouwensbeginsel, dan wel het rechtszekerheidsbeginsel, het feit dat de verwerende partij er toepassing van heeft gemaakt, lijkt immers verre van onredelijk.

Maar de toepassing van dat beginsel ten aanzien van de ene categorie van kandidaten van het toelatingsexamen - namelijk de kandidaten die op 29 augustus 2014 geslaagd werden verklaard- heeft, zo lijkt, vanuit het respect dat ook het gelijkheidsbeginsel te dezen verdient, implicaties voor de andere categorie van kandidaten - namelijk de kandidaten die op 29 augustus 2014 niet-geslaagd werden verklaard en op 26 september 2014 na de schrapping van drie vragen aan een herdeliberatie werden onderworpen. Prima facie betekent dit namelijk dat ook voor de laatstgenoemde categorie van kandidaten van het toelatingsexamen de hier in het geding zijnde vraag 7 van het onderdeel 'chemie' een positief punt moet kunnen opleveren.

20.

Ter beantwoording van de vraag die vervolgens rijst, namelijk

aan welke kandidaten dan een positief punt zou moeten worden toegekend en of ook

verzoekster daarbij hoort, lijkt niet relevant te zijn welk antwoord de betrokken kandidaat heeft gegeven - een "juist" of een "fout" antwoord in de zin zoals aanvankelijk door de examencommissie werd vooropgesteld of helemaal geen antwoord. Uit de schrapping van de vraag blijkt immers wat de verwerende partij zelf in haar vroegere correspondentie met verzoekster heeft toegegeven, namelijk dat de kwestieuze vraag "niet-valide" was, dat "[e]en correct antwoord op een vraag die niet-valide blijkt [ook niet] bestaat" en dat "[d]e vraag open laten [...]even juist of onjuist [is] als de vraag (proberen te) beantwoorden".

Welk antwoord een kandidaat ook heeft gegeven, de "niet-valide" aard van de vraag lijkt er derhalve aan in de weg te staan dat de examencommissie bij de puntentoekenning alsnog een onderscheid zou maken tussen zogenaamd "juiste" en zogenaamd "foute" antwoorden of dat het uitblijven van een antwoord - dat precies kan zijn ingegeven door de "niet-valide" aard van de vraag- in het nadeel van de kandidaat zou worden uitgelegd.

21. Wanneer, zoals zo-even gesteld, de niet-geslaagde kandidaten ook een positief punt moeten kunnen halen uit de op 26 september 2014 geschrapte vraag 7 van het onderdeel 'chemie' en het antwoord van de betrokken kandidaat daarbij niet relevant is, dan kan het te bieden rechtsherstel ten aanzien van verzoekster op het eerste gezicht slechts in één richting gaan. De combinatie van het door de verwerende partij ingeroepen vertrouwensbeginsel en het door verzoekster terecht geschonden geachte gelijkheidsbeginsel, lijkt ertoe te moeten leiden dat vraag 7 van het onderdeel 'chemie' voor verzoekster een positief punt oplevert.

IX Vordering tot het opleggen van een voorlopige maatregel

22.

Verzoekster vordert als voorlopige maatregel dat de verwerende partij ertoe zou worden verplicht "om op zeer korte termijn, en uiterlijk binnen de 7 dagen vanaf het tussen te komen arrest, een nieuwe beslissing te nemen". Zij licht evenwel de noodzaak van die maatregel niet nader toe.

In dit verband moet worden vastgesteld dat de examencommissie over verzoeksters bezwaar reeds heeft geoordeeld op vrijdag 17 oktober 2014 en de genomen beslissing op 23 oktober 2014 naar verzoekster heeft gezonden. Aldus heeft de examencommissie zelfs de uitspraak van de Raad van State over de vroegere vordering van verzoekster niet afgewacht. Niets laat derhalve aanzien - en verzoekster beweert zulks ook niet- dat de examencommissie thans niet binnen het kortst mogelijke tijdsbestek zou overgaan tot de herdeliberatie van de examenuitslag van verzoekster.

Er is dan ook geen grond om de gevorderde voorlopige maatregel op te leggen.

X Kosten

23.

Wat de vraag van verzoekster betreft om de kosten van de vordering, met inbegrip van

een rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de verwerende partij te leggen, zij eraan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring of, bij afwezigheid van een dergelijk beroep, in het arrest waarbij de bevolen schorsing wordt opgeheven.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, van de beslissing van 17 oktober 2014 van de examencommissie van het toelatingsexamen voor arts en tandarts waarbij E.C. niet-geslaagd wordt verklaard voor dat examen.

2. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 november 2014, door de Raad van State, IXe kamer.